

tillægger jeg stor betydning. Jeg tror, at det vil være meget værdifuldt.

Til hr. Kristian Thulesen Dahl: Jeg havde egentlig forberedt mig lidt på hr. Kristian Thulesen Dahls indlæg og var nok nogenlunde klar over tonen, og derfor mener jeg ikke, at jeg sagde et ord om beskæftigelsesafsnittet.

Men jeg sagde en del om miljøafsnittet. Det er korrekt, at vi synes, det er et godt tiltag, der er taget her. Vi synes, det er meget fornuftigt, når Kommissionen nu skal fremlægge sine forslag på et højt beskyttelsesniveau, at Ministerrådet og Parlamentet så også skal tilstræbe at vedtage det på et højt niveau. Jeg synes, at det er fornuftigt.

Jeg synes også, at det er en pragmatisk løsning, man har fundet på det problem, der reelt har været omkring miljøgarantien. Det har jeg aldrig lagt skjul på, heller ikke i Folketingets Europaudvalg. Det er rigtigt, at vi har været noget skeptiske omkring beskæftigelsesafsnittet, men så vidt jeg husker, sagde jeg ikke et ord om det i selve min tale.

Til hr. Keld Albrechtsen om, hvorvidt det er udemokratisk at sige, at vi ikke skal diskutere Schengen: Det ved jeg ikke. Realiteten er, at uanset hvad jeg siger her, og uanset hvordan man stemmer til Amsterdamtraktaten, så er Schengenaftalen ratificeret. Og så er alle de konsekvenser, som hr. Keld Albrechtsen på den ene side synes er forfærdelige, fordi de udelukker alle flygtninge, og som hr. Kristian Thulesen Dahl på den anden side siger gør det stik modsatte, der jo under alle omstændigheder, uanset hvordan man forholder sig.

Det, der er interessant omkring Schengen, er, hvad der kommer til at ske fremefter, og der har regeringen jo taget det forbehold, som regeringen skulle tage. Vi beklager, at vi er i den situation, at vi må tage det her forbehold, for det gør, tror jeg, at når de andre vedtager noget, så vil vi stort set være nødt til på en eller anden måde at skulle tilpasse os det, nøjagtig som dengang de andre uden om selve EU-samarbejdet vedtog Schengenaftalen. Den blev jo vedtaget uden om EU-samarbejdet, og så var den danske regering eller det danske Folketing nødt til at forholde sig til de konsekvenser, der var.

Og hvad var konsekvenserne? De var, at den ydre grænse kom til at ligge mellem Danmark og Tyskland, og at alle danske statsborgere og alle andre, der skulle passere ned over den dansk-tyske grænse, skulle kontrolleres på alle mulige måder.

Jeg husker, hvordan den daværende justitsminister, som nu er formand for Folketinget, med bekymring så på alle de henvendelser, der kom på det tidspunkt. Det var ikke nemt, og derfor var vi nødt til at forholde os til det, som de andre havde besluttet.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Helt undtagelsesvis tager jeg ordet på dette tidspunkt. Det gør jeg, fordi der i hr. Frank Dahlgaards indlæg havde indsneget sig en så åbenbar fejl, at jeg synes, det er bedst at korrigere den tidligt.

Det er rigtig nok, at i den nuværende artikel F er indsat et nyt stykke, der lyder:

»Unionen respekterer medlemsstaternes nationale identitet.«

De sætninger, som derefter fulgte i den gamle Maastrichttraktat, er nu placeret et andet sted i Traktaten. Det synes jeg at hr. Frank Dahlgaard skulle være opmærksom på, inden han fremturer. Derfor vil jeg gerne citere artikel F, a):

»Stk. 1, affattes således:

»Unionen bygger på principperne om frihed, demokrati og respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder samt retsstatsprincippet, der alle er principper, som medlemsstaterne har til fælles.««

Altså i endnu stærkere form er det, der er udgået, indsat i Amsterdamtraktaten – bare et andet sted i Traktaten, og jeg håber derfor, at denne misforståelse ikke mere sniger sig ind i vores debat.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg vil gerne starte med at takke hr. Kent Kirk for, at han dog erkendte, at det med menneskerettighederne nu er skrevet udmærket ind i den her traktat. Men det står faktisk også i andre traktater, og det har præcis den samme virkning. Så det har måske ikke den store betydning.

Så vil jeg også gerne have lov at takke hr. Kent Kirk for, at han nu erkender, at hvis vi virkelig mener, at vi ikke vil have Schengensamarbejdet kørt hen til noget med kvalificeret flertal, så skal vi altså stemme nej til Amsterdamtraktaten. Det var dejligt, at hr. Kent Kirk fik det klarlagt hundrede procent. Det er sjældent, man hører den slags fra De Konservative, hvis ikke lige det er hr. Frank Dahlgaard, der tager ordet.

Så vil jeg svare på et andet spørgsmål, som hr. Kent Kirk stillede om, hvorvidt vi, der er